GAZETA KRAKOWSKA

Nro 103

W NIEDZIELĘ DNIA 27 GRUDNIA 1801.

Z Wiednia d. 19. Grudnia.

J. C. K. M. wydał patent urządzający na rok przyszły klasyczny podatek w całey Monarchii, ponieważ zwyczayne podatki nie wystarczaią ieszcze na zastąpienie ogromnych wydatkow na kilko letnią kosztowną woynę wyłożonych.

Z Rzymu odbieramy wiadomość, że Papież Pius VII d. 22 Listopada obiął uroczyście swą papiezką godność. Po południu w towarzystwie 2 kardynałów poiechał w powozie stanu do kościoła lateraneńskiego, i po krotkiey mszey do niego mowie przez papiezkiego spowiednika, osiadł tron z znakami świętości. Z tamtąd w towarzystwie wszystkich kardynałow, prałatow &c. udał się J. Swiątobliwość na modlitwy do kościoła SS. Apostołów Piotra i Pawła. Poskonczonych modlitwach przypuścił kardynałów do ucałowania ręki, potem dał ludowi papiezkie błogosławieństwo. — D. 15 Listopada Kardynał Jork poświęcił na biskupstwo kardynała Galeppi, który arcybiskupem Nesbiau i nuncyuszem apostolskim przy dworze lizbonskim mianowany został. — Zondari arcybiskup Sieny został na publicznym konsystorzu d. 19 Listopada kardynałem mianowany.

O zaszłey niedawno w Algierze rewolucyi włoskie pisma donoszą następuiące szczegóły: Dey udał się podług zwyczaiu d. 21 Listopada z swoiemi ministrami i gwardyą do przytykaiącego do iego pałacu meczetu, gdy nagle za meczetem dało się słyszeć kilka wystrzałow z pistoletu. Lud pobiegł z meczetu do pałacu, którego bramy zamknięte zastał. W mieście zupełna spokoyność panowała. Nie długo wywieszono z pałacu chorągiew, z okien i wałow wykrzykniono nowego Deja. Temu któryby głowy deja Hasnagdi i żyda Busnah dostawił, wyznaczono wielkie summy, Turkom obiecano żołd powiększyć, mieszkańcom Algieru przywrocić sprawiedliwość, a chrześcian udarować wolnością, byleby tylko dopomogli przywłaścicielowi obalić rząd dawny. Lud

zgromadził się około pałacu; ale gdy tam niepodobna było wniyść, przebito zatem mur z meczetu na dziedziniec, gdzie dey siedząc na tronie zwykł był audyencye dawać, i gdzie właśnie spiskowi zgromadzeni byli. Zaledwo zrobiono otwor, że można było nowego deja widzieć, aż ugodzono go kulą, że on ranny upadł z tronu. Reszta spiskowych, których nie było więcey iak 10 zostali rozsiekanemi, rownie iak sam przywłaściciel na tronie, na ktorym tylko przez 2 godziny po ogłoszeniu odezwy siedział. Dawny dey przez cały czas tego zdarzenia siedział w meczecie, a gdy potem do pałacu powrocił rozdał wielkie summy i przy wystrzałach z armat ponowiono mu przysięgi. Europeyscy konsulowie odwiedzili go nazaiutrz. Zamordowany przywłaściciel, był przed kilku laty dyrektorem rachunków przy marynarce, potem złożony od deja zdawał się spokoyne prowadzić życie.

Z Paryża d. 4 Grudnia.

Dziennik Publicist zawiera co następuie: Mowią tu, że P. Pitt odprawi podroż na ląd stały, i drogę swoią na Francyą obroci.,,

W Amiens naypierwey o losie Włoch rzecz będzie. Lordowi Cornwallis udzielono traktat taiemny, zawarty ieszcze na wiosnę w Madrycie pomiędzy Xięciem pokoiu i Lucyanem Bonaparte, na mocy ktorego Xiążę Parmy miał się zrzecz swoich kraiow, a te iak się zdaie, miały bydź przeznaczone dla Króla Sardyńskiego w zamianę za Piemont. Krol Etruryi odstąpił teraz dla Francyi ważney wyspy Elba za gwarancyą hiszpańską.

Podług nowego urządzenia poczty z Niemcami, ogłoszono Moguncyą za głowny graniczny pocztamt Rzepltey.

C. K. konsyliarz tayny hrabia Westfalen, który tu przybył, zaprzeca pogłosce, iakoby miał iakie urzędowne zlecenia; zabawi on się w Paryżu aż do lata.

Podług oznaymienia obyw. Delessert, rządcy ustanowienia zupy rumfordskiey, summa z subskrypcyi na ten instytut wynosi 56,000 fr. Pierwszy konsul dał 18,000, minister wewnętrzny 12,000 fr. resztę ieni subskrybenci. W pierwszym roku rozdano 20,000 porcyy, w zągim 164,000, a tey zimy 600,000 porcyy. Porcya dawniey kosztowała 2 soldy (5 gro.) a teraz tylko 6 liardow.

Neapolitanin Michał Torcia przesłał trybunatowi swoie uwagi nad traktatem między Neapolem i Francyą.

Monitor nic zgoła w sobie nie zawiera względem kongressu w Amiens, ani o zieździe tam pełnomocnikow.

Jenerał Menou iest w tych dniach spodziewany w Paryżu. Mówią, że złożona będzie rada wolenna względem ostatnich wypadkow w Egipcie. — Słychać, że Augereau wkrótce znaczny urząd obeymie. — Jenerał dywizyi Montrichard wyiechał stąd do Szwaycaryi; głowną swoią kwaterę założył w Bernie.

Z Brest donoszą: " Wszyscy officyerowie podróżni, i inne osoby otrzymali rozkaz udadź się natychmiast, ze swoiemi rzeczami na flottę do St. Domingo przeznaczoną. Sądzono, że odeyście iey późniey dopiero nastąpi, ale ninieysze urządzenie każe się domyśać, że niezwłocznie odpłynie. Codziennie przybywaią ieszcze jenerałowie i inne osoby, które także wsiądą

na flotę. Od dawnego czasu nigdy tak wielkich przygotowań nie widziano, ani tak bogata i liczna z portów naszych flota wypłynęła. Wiele także dam znayduie się na okrętach. Placyt Louverture, syn kommendanta St. Domingo, znayduie się na teyże flocie z swoim guwernerem.

Ulewy codziennie tak tu są wielkie, że Sekwana iuż wczoray do 21 stop podniosła się.

Rząd zatrudnia się teraz proiektem, ażeby tych, którzy są na galery lub zamknięcie skazani, wywieść do którey osady. Mówią, że Kajenna stanie się tem dla Francyi, czem iest Botany Bay dla Anglii. — Ob. Nettmann bywszy agent francuzki w Anglii został teraz umieszczony przy poselstwie w Amiens.

CIAŁO PRAWODAWCZE.

Dnia onegdayszego radzca stanu Röderer wniósł ratyfikacyą traktatu zawartego z Ameryką. Gdy senat amerykański ratyfikował ten traktat, żądał wymazania 2go artykułu, który mówi, ażeby żądane wynadgrodzenia ze strony Francyi dla stanow amerykańskich na sposobnieyszą porę odłożone zostały, to iest: wynadgrodzenia żądane od posłow za poczynione na Amerykanach zdobycze. Żąda francya w tymże artykule przywrócenia tych przywilejów, których handel francuzki w kraiach amerykańskich przed woyną używał. Senat amerykański uchwalił także, ażeby ninieysza ugoda 8 lat tylko trwała, a po upłynieniu tego czasu, ieżeli się obu stronom będzie podobało, może bydź przedłużona. Rząd francuzki przy ratyfikacyi zezwolił na te odmiany. Określenie tey ugody do lat 8 iest dla obu ludów zarowno pożyteczne, gdyż do tego czasu związki ich handlowe wielkim podpadną odmianom, zwłaszcza w tey chwili, gdy pokóy nadaie handlowi francuzkiemu tem większą rozciągłość, im był nieczynnieyszym wczasie woyny. Usunięcie artykułu 2go, usuwa nam w prawdzie bywsze nasze przywileie; lecz dla odzyskania onych musielibyśmy byli nie ochybnie długie prowadzić negocyacye. Nowego prezydenta wprawilibyśmy byli w ambaras, który wcale do tych odmian nie należał. Rząd francuzki wolał przeto nieżądać, od stanow amerykańskich, iak tylko zupełney wzaiemności, i zostać przy tem ażeby Francya żadnych wynadgrodzeń nie była obowiązana płacić.

OOb Emery, Real, Boulay z Meurthe, radcy stanu, przybyli do ciała prawodawczego; ostatni z nich tłómaczył drugą część xięgi ustaw cywilnych, o posiadaniu i utraceniu praw obywatela.

Tytuł I. Posiadanie praw obywatela.

Art. IX. Każdy Francuz będzie używał praw obywatela, podług opisu ustaw francuzkich. — X. Każdy człowiek rodzący się we Francyi iest Francuzem. — XI. Każde dziecie rodzące się z Francuza w kraiu obcym iest Francuzem. Każde dziecię urodzone w kraiu obcym z Francuza, ktory tę godność utracił, może ią odzyskać, oświadczaiąc, że osiada we Francyi. — XII. Używanie praw obywatelskich iest oddzielne od godności *Obywatela*, która się tylko stosownie do ustawy konstytucyyney nabywa i zachowuie. — XIII. Cudzoziemiec będzie używał we Francyi takich praw obywatelskich iakie są pozwolone Francuzom w iego narodzie. — XIV. Cudzoziemka zaślubiona Francuzowi będzie używać praw swoiego małżonka. — XV. Cudzoziemiec, kto-

)2(

temu rząd pozwoli oświadczyć się, że chce francuzkim obywatelem zostać, i ieżeli od czasu oświadczenia rok będzie we Francyi mieszkał, może używać praw obywatelstwa, dopoty, poki tam zostawać będzie. — XVI. Cudzoziemiec podczas mieszkania swoiego we Francyi iest podległym ustawom policyi i bespieczeństwa. — XVII. Cudzoziemiec nawet nie mieszkaiący we Francyi, może bydź zapozwanym przed sądy francuzkie za obligacye lub długi zrobione w kraiu francuzkim, a ieżeli znayduie się we Francyi, może bydź zaprowadzonym przed sądy francuzkie za obligacye lub długi zaciągnione przez niego u Francuza w kraiu obcym. — XVIII. Francuz mieszkaiący w kraiu obcym nie przestaie podlegać prawom francuzkim co do swoich dobr położonych w kraiu francuzkim, i tego wszystkiego, cokolwiekby iego stanu i osoby tyczyć się mogło. — XIX. Francuz może bydź pociągniony przed sądy francuzkie za obligacye i długi zaciągnione przezeń w kraiu obcym u Cudzoziemca. — XX. We wszystkich innych materyach, iako to tyczących się handlu, cudzoziemiec, ktory będzie powodem, będzie obowiązany złożyć rękoymią za koszta i szkody wynikaiące z procesu, zwłaszcza ieżeli nie posiada we Francyi dobr nieruchomych, ktorychby wartość za nim ręczyła.

Tytuł II. O utracie praw obywatelskich.

Dział I. — O utracie praw obywatelskich przez utratę godności Francuza. — XXI. Godność obywatela francuzkiego traci się: 1) przez przyięcie obywatelstwa w innym kraiu; 2) przez przyięcie w obcym narodzie ofiarowanych dostoyności bez pozwolenia rządu; 3) przez stanie się członkiem wszelkiego zagranicznego towarzystwa, które wyciąga dystynkcyi urodzenia; 4) nakoniec przez zamieszkanie w obcym kraiu bez myśli powrotu. Zamieszkanie w interesach handlowych nie może bydź uważane, iakoby było bez myśli powrotu. — XXII. Francuz, ktory utracił godność obywatela francuzkiego, może ią zawsze odzyskać powracaiąc do kraiu za pozwoleniem rządu, oświadczaiąc się żе tam osiędzie. — XXIII. Francuzka idąca za cudzoziemca, przyimuie stan małżonka. Gdy zostaie wdową, odzyska godność Francuza, mieszkaiąc we Francyi, powracaiąc tam za upoważnieniem rządowem, oświadczaiąc się, że tam osiędzie. — XXIV. Osoby otrzymaiące godność Francuza w przypadkach oznaczonych artykułami XI. XXII. i XXIII. nie będą mogły wszystkich przywileiów używać przed dopełnieniem warunkow temiż artykułami opisanych, i iedynie do używania praw obywatelstwa ustanowionych na ich korzyść od tey epoki. — XXV. Francuz bez pozwolenia rządu przyymuiący służbę woyskową u zagranicznego mocarstwa traci godność obywatela francuzkiego, i nie może powrócić do oyczyzny tylko za dozwoleniem rządu, ani odzyskać godność obywatela francuzkiego, iak tylko dopełniwszy warunków założonych cudzoziemcowi do stania się obywatelem francuzkim. Otoż iest wszystko bez uprzedzenia, czym są kary wyznaczone ustawą kryminalną francuzką, na tych wszystkich którzy noszą broń przeciw oyczyznie.

Dział II. — O utracie praw obywatelskich przez potępienie sądowne. — XXVI. Potępienia oznaczaiące kary, których

skutkiem iest odiąć winowaycy wszelkie użycie praw obywatelskich, które nosić będą imie *Smierci cywilney.* — XXVII. Potępie nie na śmierć naturalną zawsze ciągnie za sobą cywilną, czy ona będzie ogłoszona, czy też przez zaoczny wyrok postanowiona, lub chociażby tylko w obrazie był stracony. — Inne kary nie pociągaią za sobą śmierci cywilney, chyba żeby ustawą była naznaczona. — XXVIII. Prawa które utraca osądzony na śmierć cywilną są nas ępuiące: Osądzony traci własność wszystkich dobr, które posiadał, natych miast obeymą ich iego sukcessorowie, tak iak gdyby naturalnie umarł. Nie może ani odbierać sukcessyi, ani ustępować dóbr, które potem nabył. Nie może rozrządzać swemi dobrami w całości, ani w części przez darowanie ustne lub testamentem, ani od bierać, tylko to, co do iego życia iest nieuchronnie potrzebne. Nie może być o piekunem, ani też ubiegać się do czynności tyczących się opieki. Nie może stawać za świadka w akcie uroczystym lub autentycznym, ani bydź przypuszczonym do świadczenia w sądach. Nie może stawać w sądach bądź za stroną powodową, bądź za obżałowaną iak tylko pod imieniem i za pośrzednictwem opiekuna wyznaczonego mu od sądu, w ktorym się sprawa toczy. Nie iest zdolnym do zawierania prawnego małżeństwa, ani żadnego w towarzystwie. Małżeństwo wprzod zawarte, uważane iest za zniesione co do czynności cywilnych. Jego małżonka i potomkowie mogą używać tych wszystkich praw, któreby im iego naturalna śmierć nadała, a to za poręką, o którey będzie niżey. — XXIX. Wszelkie potępienia bądź przytomne, bądź zaoczne nie pociągaią śmierci cywilney aż po upłynieniu dni wyznaczonych do wykonania, bądź rzeczywistego, bądź obrazowego. — XXX. Skoro potępienie pociągaiące śmierć cywilną było tylko zaoczne, wdowa i potomkowie potępionego nie będą mogli obiąć iego dobr przed lat 5ciu rachuiąc od czasu wykonania, chybaby rękoymią złożyli. — Ta rękoymia tymczasowa ma mieysce nawet w tem, cokolwiek tylko tyczy się spraw wypływaiących z rozwodu pomiędzy małżonką potępionego i iego potomkami, ażeby małżonka nie mogła wchodzić na nowo w związki ślubne, aż po wyyściu lat 5. — XXXI. Skoro potępiony zaocznie stawi się dobrowolnie przed upłynieniem lat 5 lub zostanie schwytany i uwięziony w tym czasię, wyrok sądowy niszczeie zupełnie, obżałowany powraca do dóbr swoich: będzie na nowo sądzony na tę samę karę lub na inną pociągaiącą równie śmierć cywilną, i ta niebędzie mieć mieysca aż do dnia wykonania drugiego wyroku. — XXXII. Skoro potępiony zaocznie, ieżeli się niestawi, lub poymany nie będzie w przeciągu lat 5 zostanie uwolniony przez nowy sąd, lub tylko na taką karę osądzony, którąby nie pociągała za sobą śmierci cywilney, powróci do zupełności praw obywatelstwa, licząc od dnia stawienia się iego przed sądem, ale wyrok pierwszy zostanie co do przeszłości w swey mocy. Dzieci małżonki iego w przeciągu 5 lat zrodzone, będą prawnemi, ieśli ona ie uzna za takie. — XXXIII. Jeżeli potępiony zaocznie umiera w przeciągu lat 5 łaski nie stawiwszy się przed sądem, będzie uznany za umarłego co do wszystkich praw obywatelskich. Wyrok zaoczny będzie na ów czas zniesiony bez wyłączenia

akcyi ze strony cywilney, która nie będzie mogła bydź robioną przeciw potomkom potępionego, iak tylko przez głos cywilny. — XXXIV. W żadnym przypadku upłynienia (preskrypcyi) kary nie przywróci potępionego do praw obywatelskich na przyszłość. — XXXV. Dobra, których potępiony na śmierć cywilną może nabydź po czasie wypełnienia wyroku, lub któreby posiadał w dzień śmierci naturalney, dostaną się narodowi prawem wydziedziczenia. Z tem wszystkiem będzie mógł rząd na korzyść wdowy, potomków, lub krewnych potępionego, takie uczynić rozporządzenie, iakie mu ludzkość wskazywać będzie. — XXXVI. Potępienie sądowne na wyprowadzenie w mieysce należące do Rzepltey, ale odległe od lądu pociągnie za sobą dla potępionego śmierć cywilną, i utratę wszystkich praw artykułem 28 wymienionych; z tem wszystkiem potępiony, skoro stanie na mieyscu swoiego wygnania, będzie mógł otrzymać przynaymniey na owem mieyscu używanie tychże praw, iednakże wszystkie iego czynności nie będą miały żadney wagi w reszcie kraiów francuzkich.

Dnia 6. Grudnia.

Podług doniesienia kontra admirała Lacrosse jeneralnego rządcy Gwadelupy, panuie na tey wyspie zupełna spokoyność. Chciano niektórych żołnierzy pobudzić do buntu. Skasowano iednę kompanią, 3 żołnierzy skazano na więzienie, 25 kolorowych przyaresztowano, a Basse Terre gdzie buntownicy znieśli municypalność, ogłoszono w stanie oblężenia, i te środki zapewniły spokoyność.

Trybunat przyiął traktaty z Bawaryą, i Ameryką, przez co zamienione zostały w ustawę.

Gdy woyska nasze w Tarente obchodziły uroczystość pokoiu, Jenerał Soult z głównym sztabem znaydował się na *Te Deum*, a potem dał wielki obiad w chłodniku zrobionym z gałęzi wawrzynowych i oliwnych różami gdzie niegdzie przeplatanym. Sławny badacz natury Dolomieu iest niebespiecznie chory.

Deputacya handlowa podała pierwszemu konsulowi proiekt Xięgi ustaw handlowych. Mowca deputacyi tak swoią mowę zakończył: "Jenerale konsulu, twoie ocalenie iest nieodzielne od szczęścia wielkiego narodu, którego bohaterem, naczelnikiem i podporą iesteś.,,

Powódź w wielu okolicach Francyi ten tylko szczęśliwy sprawiła skutek, że susły i polne myszy wytępiła.

Zatrudnieniem rządu teraz iest obmyślanie środków, azeby zmnieyszyć cenę żywności, a nadewszystko chleba.

Instytut narodowy postanowił przytomnemu tu fizykowi Volta z Pawii dadź złoty honorowy medal.

Niedaleko wsi Labatie-Mousaleon, w departamencie niższych Alpów, odkryto ślady miasta rzymskiego, którego dzieie nie dochowały nazwiska. Tym czasem długie mury, przedziwne mozaiki, szczątki wielkich budynków, niektóre medale, z których ieden iest złoty Konstantyna, żadney nie zostawuią wątpliwości o iego bycie. Dalsze kopanie wyiaśni może nazwisko i los tego miasta.

Z Petersburga d. 27 List. (8. Grud.)

D. 19. m. przybył tu połkownik francuzki Caulincourt, którego pierwszy konsul przysłał z powinszowaniem Imperatorowi szczęśliwie dopełnioney koronacyi, i tegoż dnia miał u Imperatora audyencyą

Ten godny kochania młodzian, ieszcze niedochodzi lat 30, i iest półkownikiem czyli szefem brygady karabinierów. Jego oyciec był margrabią i jenerałem.

D. 20 t. m. w dzień imienin W. Xcia Michała Pawłowicza, i oraz w dzień uroczystości orderów rossyyskich znaydowali się na pokoiach wszyscy ministrowie zagraniczni, co zawsze zwykło bywać, gdy Imperator z Cerkwi powroci. Przedtem ministrowie zagraniczni znaydowali się na pokoiach co niedziela, ale Paweł I. urządził, ażeby nie przybywali aż za wezwaniem od dworu, co także tą razą nastąpiło. Ciało dyplomatyczne iest teraz dosyć liczne, a w krotce ieszcze bardziey się pomnoży. Oprocz bawiących się tu ambassadorów austryackiego, batawskiego, angielskiego, szwedzkiego i portugalskiego, oczekiwani są ieszcze francuzki, hiszpański, i papiezki.

Imperator zaraz po wstąpieniu swoiem na tron zakazał wysiadania z poiazdow przed kimkolwiek z familii cesarskiey i dla okazania szczerey w tey mierze chęci tak Imperator iak i iego małżonka w spopolitym powozie ieżdżą. Wszelako powszechna miłość i uszanowanie aż dotąd utrzymywały ten zwyczay ieszcze, lecz Imperator wydał wyraźny zakaz wysiadania z poiazdow przy iego spotkaniu.

Wielu gubernatorow prosiło Imperatora o pozwolenie, azeby mu dla okazania swoiey wdzięczności mogli swoiem wspolnym kosztem wewnątrz państwa pomnik wystawić. Imperator dał odpowiedz godną naypięknieyszego pomniku. „Zakazuię wam tego, nie sądzę bowiem, abym miał iuż zasłużyć na pomnik, i niechcę innego, nad ten ktory mi wdzięczność, i przywiązanie w sercach mieszkańcow wystawi.„

Będący dawniey w służbie pruskiey jenerał maior baron Diebitz zrobił był na rozkaz Pawła I. opisanie obrotów woiennych przy Potsdamie pod Fryderykiem W. Dzisieyszy Imperator kazał to dzieło swoim kosztem drukować. Autor zatem przypisał go Imperatorowi, zaco pierścieniem brylantowym z cyfrą Imperatorską udarowany został. Jenerał ten iest od teraźnieyszego, rownie iak był od przeszłego Imperatora poważany; ma znaczną pensyą, wolny powoz i konie wraz z wolnem mieszkaniem w pałacu michaiłowskim.

Codziennie tu mamy mgły i obfite deszcze, co niezwyczayną będąc rzeczą w teraźnieyszey porze roku, iest przyczyną wielu chorob, a szczególniey wiele dzieci umiera.

Będący w służbie badeńskiey kapitan Guling, i będący dawniey w służbie pruskiey porucznik Madaliski zostali w tymże stopniu w służbie rossyyskiey umieszczeni. Pierwszy dostał się do regimentu muszkieterow Kozłowa, iako adiutant jenerała piechoty Xcia Badeńskiego.

Nowym gubernatorem litewskim został konsyliarz stanu hrabia Koszelew, bywszy gubernator tobolski, mianowany, a na iego mieysce nastąpił wice gubernator noworossyyski konsyliarz stanu Hernes.

Ukazy Imperatorskie wydane od 16 do 24 t. m. uwolniły na ich prozbę od służby 3 połkownikow, 2 maiorow i 114 niższych officyerow.

Hrabia Panin ktory się tu od kilku dni bawił, dostał pozwolenie wyiechać za granicę na 2 lata. Wice kanclerz Xżę

Alexander Kurakin iest teraz ministrem konferencyynym.

Jenerał maior Lazarew otrzymał order S. Anny 1szy klassy maior Butkow i podpółkownik Solenin 2giey klassy, a kapitan Liwentzow 3 klassy.

W nadgrodę gorliwości prac w czasie koronacyi mianował Imperator 55 osob assessorami kolegialnymi, 33 honorowemi konsyliarzami, 4 translatorami w kolegium związkow zagranicznich 27 sekretarzami po guberniach & , &c. &c. Pomiędzy tymi znayduią się Xżęta Gruzynski, Wołkoński, Szczerbatow i t. d.

Z Frankfurtu d. 8 Grudnia.

Z Powodu nieustannych deszczów zrobił się na gościeńcu fuldeyskim nowy stromień, który nieco spoźnia poczty z północnych Niemiec.

Wczoray ławnik Oksenschlager i senator Metzler zostali obrani burmistrzami tuteyszemi na rok 1802.

Dziennik urzędowy würzburski zaprzecza, ażeby hrabia Firmian miał bydź akredytowanym posłem Xiężęcobiskupim w Londynie.

Xżę Oranii po nowym roku udadź się ma do zamku Oranienstein. W Dillenburgu iuż Xiążęta Nassauusingen i Weilburg ponaymowali mieszkania.

Sięgniony i ogłoszony przez dzienniki żyd Wolff Lazar fałszerzem wiedeńskich obligacyy w wartości do 500,000 ryń: który tu był konsyliarzem kommissyynym, znayduie się teraz w Moguncyi i iest obywatelem francuzkim.

Familia landgrafa Hessen Rheinfels przybyła tu na zimę.

Z Wyższey Saxonii d. 10. Grudnia.

Ob. Laroche Foucault, otrzymał przez sekretarza legacyi ob. Dumoustier od swego rządu listy zaufalne na ministra pełnomocnego przy dworze saskim.

Mówią, że podkomorzy hrabia Einsiedel został pełnomocnym ministrem w Monachium, a konsyliarz appelacyyny baron Seuffi de Pilsach w tymże samym urzędzie odieżdża do Kopenhagi. Minister konferencyyny hrabia Hohenthal ieszcze nie został mianowany na członka deputacyi Rzeszy. Wszystkie inne mianowania ogłoszone w pismach publicznych ieszcze nie nastąpiły. Z okoliczności gęstey przemiany gońców między Petersburgiem, Wiedniem, Berlinem i Paryżem rozchodzi się pogłoska, że deputacya rzeszy chyba za 2 miesiące zgromadzi się

Na mieysce margrabiego Luchesini przeznaczaią ministrem pełnomocnym w Paryżu barona Jacobi, który więcey do Londynu nie powróci.

Z Bruxelli d. 4. Grudnia.

Listy z Amiens donoszą o przybyciu margrabiego Cornwallis. Przyiechał on tam d. 1 t. m. był przyymowany wystrzałami z armat, uderzeniem we dzwony &c. Ob. Jozef Bonaparte był tam co moment spodziewany.

Minister policyyny pisał do obyw: Doulcet Pontecoulant, prefekta departam: Dyl, ażeby P. Bara pomimo iego umieszczenia na liście emigrantów, uznał za pełnomocnika Arcy Xcia Karola, i traktował z nim względem tego wszystkiego, co się tyczy prywatney własności tego Xiążęcia, aby mógł nią stosownie do traktatu lunewilskiego rozrządzić.

Ob. Lemarois, adiutant pierwszego konsula przeieżdżał tędy z szczególnieyszym zleceniem do iednego z dworów północnych.

DODATEK

DO N^ro 103.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 27. Grudnia 1801.

Z Fryburga d. 30. Listopada.

Jenerał francuzki Walter, przed odiazdem stąd, napisał list do stanów i magistratu tuteyszego z pożegnaniem. Oba te urzędy odpowiedziały mu w sposobie nayobowiązańszym. Z odpowiedzi magistratu przytoczymy tu następuiący wyraz: "Wielu poprzednikow WPana wyiechało stąd bogato wynadgrodzonemi, za to, że nie zrobili tyle złego, ile w ich mocy było; WPan, Mci Jenerale, uwozisz daleko stalsze bogactwa, błogosławieństwa ludu ubogiego, lecz oraz wdzięcznego." Pomimo postępowania uczciwego i nieinteressownego tego jenerała, rownie iak żołnierzy francuzkich, niedostatek iednak i nędza tego kraiu codziennie się zwiększa. Utrzymanie woyska francuzkiego, kosztuie co miesiąc przeszło 30,000 zł. summa ta iest wybierana miesięcznie przez nadzwyczayne kontrybucye, lecz wielu mieszkańcow nie są w stanie naprzyszłość iey płacić. W tym smutnym położeniu, stany Brysgowii uczyniły nowe przełożenia rządowi francuzkiemu, aby cofnął swoie woyska, a przynaymniey ich liczbę zmnieyszył. Pisały oraz do Cesarza Jmć prosząc go w sposobie nayczulszym, aby raczył ich wesprzyć, dodaiąc, ieżeli prozba ich będzie bezskuteczna, że im niezostaie inny sposób iak zwołać na d. 4 Stycznia powszechne zgromadzenie, ażeby obmyśliło sposoby do zapobieżenia upadkowi i całkowitey zgubie kraiu i mieszkańcow.

Od granic rossyyskich d. 30. List. (11. Grud.)

Jeszcze Katarzyna W. wyznaczyła kommissyą do ułożenia Xięgi ustaw, która bardzo wiele zrobiła, ale z odmianą czasu zamiast zbliżenia się do końca poprzestała prac swoich. Alexander I. odnowił ią i zdaie się że praca iey bliską iest końca. Zamiarem iey iest ułożenie doskonałey Xięgi ustaw państwa rossyyskiego, na którey mu dotąd zbywało, a zbior ukazow senatu i Imperatorskich uważany za źrzodło ustaw państwa niebył zbiorem porządnym co do materyi, lecz tylko co do czasu. Kommissya ustaw zatrudniała się dotychczas wyciąganiem treści nayważnieyszych ukazow, i wydała zbior w wielu bardzo tomach ustaw dla sądownictwa i znacznieyszych poddanych. Dzisieyszy Imperator zaraz po obięciu tronu zwrocił uwagę na ten ważny przedmiot i widział że prędkiemu iego ukończeniu naywiększą była przeszkodą wielka liczba członkow

tey kommifsyi, złożoney z deputowanych od każdey gubernii; zlecił zatem całe zatrudnienie hrabi Sawadowskiemu, i powszechnie twierdzą, że rzecz ta nigdy w lepsze ręce dostać się nie mogła. Ten światły i naydoskonaley prawodawstwo rofsyyskie znaiący urzędnik, który od bardzo dawnego czasu był na czele tey kommissyi, zatrudnia się teraz ułożeniem systematycznie iak naykrotszego zbioru ustaw rofsyyskich, maiąc do pomocy wielu uczonych, doskonale zagraniczne a nayszczególniey rzymskie ustawy znaiących. Możemy więc w krotce spodziewać się tak oddawna pożądaney Xięgi ustaw rossyyskich.

Z Berna d. 2. Grudnia.

Ob. Reding pierwszy landman, w nocy z 29 na 30 Listopada wyiechał niespodziewanie do Paryża; wziął zsobą za sekretarza ob. Diesbach. Wyiazd ten nieprzewidziany wielkie sprawił wrażenie. Wczoray czytano w senacie list ob. Reding, w którym mu donosi, iż w teraźnieyszych okolicznościach mniemał się bydź obowiązanym udać się osobiście do Paryża dla uięcia pierwszego konsula za sprawą Rzeplitey helweckiey. — Ob. Vernisac miał na konferencyi dać poznać zdanie rządu francuzkiego względem nowego położenia rzeczy w Helwecyi; nie może one mu się w cale podobać. Tenże minister przydał, iż pierwszy konsul rozumie, że sam nawet tymczasowy senat nie uważa zdarzenia d. 28 Października bydź śrzodkiem do poiednania partyy, ale raczey zwycięztwem iedney fakcyi nad drugą. — Gdy ob. Reding żądał potem paszportu od ob. Vernisac do Paryża, odmowił mu go zrazu, dopiero na usilną prozbę wydał mu go z resztą, ale nieiako landmanowi, tylko iako senatorowi. Bądź iak sobie chce, spodziewaią się powszechnie, że pierwszy konsul przyymie mile naszego pierwszego urzędnika; przywodzą nawet, że Bonaparte mowiąc pewnego razu o Szwaycaryi, wyraził, iż tam znayduie się mąż, którego on poważa, a tym był Aloizy Reding.

Dowiaduiemy się z kraiu Wodow, że obranie ob. Reding pierwszym landmanem, powszechną tam radość sprawiło.

Z Lionu piszą, że byłe kolegium iezuickie urządzaią tam na posiedzenia dla konsulty cisalpinskiey. Jenerał Dubem przybył do tego miasta dla obięcia kommendy nad woyskiem tego okręgu.

Z Londyna d. 6 Grudnia.

Na wyspie piaskowey, leżącey na brzegach nowey Szkocyi założona została nowa osada. Wiele kosztownie ładownych statków rozbiły się w rożnych czasach pod temi pustemi brzegami, z przyczyny grubych mgłów w pewney porze roku tam panuiących, a co naygorsza, że w tym nieszczęśliwym przypadku, wiele ludzi musiało ginąć z niedostatku ratunku. Teraz rząd nowey Szkocyi zapewnił przytułek dla nieszczęśliwych marynarzy pod temi nie bespiecznemi brzegami. Po otworzeniu publiczney składki w Kanadzie P. Wentwort znalazł się w stanie założyć na wyspie piaskowey osadę, wyspie okropney i niegościnney, którą P. Morris, mąż rozumny i przemyślny podiął się mieszkalną uczynić. Dnia 6 Października zawieziono tam na iednym statku różne materyały, narzędzia, i inne potrzeby, iako też 3 krowy, 1 byka, 8 owiec, kozy, świnie &c. Na innym statku popłynął tam P. Morris, iego żona i 5 ludzi odważnych i dobrych

rzemieślników. D. 2 i 13 tegoż miesiąca 7 awanturników wysiadło na tę wyspę z bydłem i żywnością; statki, które ich przywiozły zostawiły ich losowi. Znaleziono na niey człowieka, z żoną i 5 dzieci, którzy tam od kilku lat mieszkaią. Co tam nayg odnieyszego uwagi odkryto, iest staw bardzo wązki, maiący 5 mil długości, który zdaie się bydź napełniony rybami, konchami, okoniami, węgorzami &c. Kaczki dzikie z niebieskiemi pioramı i inne ptaki często na tey wyspie przebywaią. Człowiek, którego tam podczas wylądowania P. Morris zastano, powiadał, że widział stado dzikich koz do 70 Sztuk. Nico porobione będą nad brzegami dokładne znaki, wywieszone zostaną tymczasowo w rożnych punktach baadery z napisami, w którym mieyscu nieszczęśliwi marynarze mogą znaleść pomoc.

Mowią, że P. Pitt i P. Addington nie są z sobą zgodni względem systemy rządu; P. Pitt iest za systemą lorda Grenville, a P. Addington za partyą ludu. P. Canning nalega na P. Pitta, aby się odstrychnął od teraźnieyszych ministrów, i moiemaią, że wspieranie ich P. Pitta nie dotrwa do ostatecznego pokoiu. Na ow czas będą ministrowie przymuszeni przyłączyć się do dawney opozycyi, i iest podobieństwo, że rząd uformuie się na prawdziwych zasadach konstytucyi. Dodaią nawet, że iedna znakomita osoba bardzo się za temi odmianami wdaie.

DONIESIENIA

Z rozkazu Wysokiego C. K. Gubernium Zachodniey Galicyi, odbywać się będzie w kancelaryi C. K. Dyrekcyi Policyi Krakowskiey d. 5 Stycznia roku przyszłego 1802 o godzinie 9 rana licytacya zapasu nakrapianego niebiesko myszowego sukna, na mondury dla 33 policyynych żołnierzy, i z tym, który go za naytańszą cenę podeymie się dostawić będzie kontrakt zawarty. Kto sobie więc życzy takowego sukna dostawić, ma się wzwyż oznaczonym czasie w pomienioney kancelaryi znaydować.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, oznaymuie tym Edyktem Panu Pawłowi Rozmanicmu, że P. Antoni Kłosowski u Magistratu tuteyszego, o zapłacenie summy czer: złł: 150 z kosztem prawnym i zaległey prowizyi, żałobę na niego podał, i o pomoc Sądu iak sprawiedliwość wymaga doprassał się.

Gdy zas Magistrat tuteyszy, nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata prowincyonalnego Pana Nissa tak z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowił, z którym process ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: aż by dnia 18 Marca 1802 roku sam stanął, albo ieżeli ma iakowe prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Magistratowi tuteyszemu wymienił, podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania, wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Dan w Krakowie dnia 10. Grudnia 1801.

Gellinek.
M. Wohlmann.
Lichocki,

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Hohn.

)2(

Przez C. K. Sąd szlachecki Lubelski Galicyi Zachodniey mocą ninieyszego Edyktu wszystkim tym, do których należy wiadomo się czyni, iż od Sądu pozwolono iest, aby do ogólnie wszystkich przedtym w woiewodztwie Brzeskim Litewskim, teraz zaś w cyrkule Bialskim leżących tak ruchomych iako i nieruchomych dobr zmarłego Xcia Kaźmierza Nestora Sapiechy dziedzicznych; zbieg wierzycielow był otwarty, a niey rzemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli obwieszczaią się, ażeby aż do 15 Lutego 1802 roku pretensye swoi przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie tuteyszego adwokata Jana Madann prowincyonalnego (którego substitut adwokat Izdebski) kuratora massy konkursowey, do tuteyszego Sądu Szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nietylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tey lub owey klassie umieszczonemi bydź zdaią okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcey słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do Sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonego dłużnika w cyrkule Bielskim znayduiących się dobr, bez żadnego wyięcia oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspolnego porachunku służyło, lub rzeczy iakiey prawem własności z massy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy iakiey nieruchomey do dłużnika należącey, zabezpieczona była tak dalece, iż takowi wierzyciele gdyby massie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrodzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą. A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9 §. 86 obraaie administratora massy tudzież deputacyi wierzycielow nakazane iest przeto wszystkich wierzycielow na dzień 19 Lutego 1802 o godzinie 9 zrana do tuteyszego C. K. Sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuie się, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony administrator massy, lub potwierdzonym lub też inny obranym, podobnie też i deputacya wierzycielów, do którey iednak nikt, iak tylko wierzyciel tey samey massy zdolnym bydź może, podług §. 93 i 94 obroną bydź ma; oraz iak przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi massy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczey podług §. 95 zbioru sądowego na ich niebespieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tuteyszego Sądu nastąpi, a ieżeliby kredytorowie z nastąpioney iuż na żądanie barona de Bukow i Jozefa Brett detaxacyi dobr nie kontentowali się, im wolno zostawia się na tymże terminie 19 Lutego 1802 żądania swoie wnosić. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić i szkody unikać, gdyż w tym na C. s. Krol. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi.

Dan w Lublinie dnia 27 Października 1801 roku.

Wydżga.
Purtscher.
Gruszecki.

Z C. K. Sądu Szlacheckiego Lubelskiego Galicyi Zachod:
Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Jozefowi Nowickiemu, że Antoni Stamirowski u Sądow tych w sprawie zapłacenia 7000 z.p., załobę na niego podał i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doprasz. ał się.

Gdy zaś Sądy te, niemaiąc wiadomości gdzie on zostaie lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemu za obrońcę tuteyszego adwokata Obniskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest na dzień 5 Lutego roku 1802 sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego patrona obrał,

tego Sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą podług opiewu C. K. Praw samby sobie, przypisać był winien.

Dan w Lublinie 4 Listopada 1801.

Wydżga.
Purtscher.
Friedenthal.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniey.

Sahaneck.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa ninieyszym Edyktem do publiczney wiadomości podaie, iż na żądanie P. Julii Geppertowey ruchome rzeczy po niegdy Antonim Geppercie pozostałe, i do Massy krydalney tegoż zmarłego należące, iako to w zegarkach, w mosiądzu, miedzi, obrazach, stolarszczyznie i rożnych sprzętach domowych, dnia 11 miesiąca Stycznia blisko nadchodzącego roku 1802 w kamienicy tu w Krakowie pod Nrem 227 stoiącey, o godzinie 10 ranney poczynaiąc, przez publiczną licytacyą za gotowe pieniądze sprzedawane będą. Wszyscy zatem ktorzyby sobie co z wzwyż wyrażonych rzeczy nabydź życzyli, maią się na mieyscu i czasie wyżey wyrażonym znaydować. W Krakowie dnia 10 Grudnia 1801.

J. Gellinek.
M. Wohlmann.
W. Bartsch.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Seb. Kawski.

Na Rozkaz Jego Cesarsko-Krolewsko Apostoskiey Mości, Pana Miłościwego czyni się każdemu ninieyszemi wiadomo:

Za Jego Cesarsko Krolewska Mość przez baczność osobliwą stanowi woyskowemu we wszystkich onego stosunkach poświęconą iako nayłaskawiey zważyć raczyła, iż wydany przeszłego roku na 8 miesięcy pardon jeneralny dla zdarzeń woiennych zaraz po wygotowaniu onego nastąpionych nie wszędzie mogł bydź dostatecznie rozgłoszonym, tudzież iż przez stanowiska woysk francuzkich, i oddalenie kommend werbowniczych z Rzeszy niemieckiey z ich stacyi zwyczaynych wielkiey liczbie osób pomimo ich woli niemożna było na terminie wyznaczonym wgłosić się do powrotu, korzystaiąc z zapewnioney łaski i przebaczenia.

Uważywszy więc iako nayl. Sławiey, że ci wszyscy karze prawem przepisaney trwale podpadaia, których takowe stosunki od powrotu pod C. K. chorągwie wstrzymały; że ich teraz obawianie się tylko kary od tego kroku wstrzymuie: raczył Nayiaśnieyszy Pan z nayobfitszey miłościwości postanowic, ażeby ogłoszony w przeszłym roku, a w miesiącu Lutym r. b. ukończony pardon jeneralny znowu na 4 miesiące przedłużony, i ogłoszony został.

A zatem stosownie do tey naywyższey uchwały podaią się następuiące rozporządzenia do wiadomości.

Po pierwsze: Przeciąg pardonu jeneralnego na 4 miesiące przedłużonego od 1go Listopada t. r. do końca Lutego przyszłego roku 1802 wyznaczony.

Po drugie: Wszystkim zbiegom C. K. armii ktorzy w przeciągu tych 4 miesięcy do służby opuszczoney dobrowolnie powrociwszy, w kraiu do tey lub owey kommendy woyskowey, regimentu lub w każdym innym urzędzie, a zagranicą do C. K. poselstw lub werbunkow w Rzeszy niemieckiey będących zgłoszą się, i żałuiąc za krzywo przysięstwo nadal w C. K. służbie zawsze zostawać poślubią, znowu na mocy ostatniego pardonu jeneralnego przebaczenie wszelkiego ścigania i kary, zupełne przywrocenie honoru, i dobrey sławy zabezpiecza się publicznie i nienaruszenie. Nie ma rożnicy między zagranicznym lub rodakiem, w C. K. dziedzicznych kraiach lub zagranicą teraz przebywaiącemi, albowiem wszyscy bez naymnieyszey sprzeczki, wątpliwości lub przeszkody znowu przyymowani, do dopełnienia zwyczayney służby

woyskowey przypuszczeni bydź maią, i błąd ich przez opuszczenie chorągwi popełniony na zawsze zapomniany będzie.

Po trzecie; Tym powracaiącym, którychby do istotney służby woyskowey już zdatnemi nieznaleziono, wolno będzie zamieszkać w C. K. kraiach dziedzicznych.

Po czwarte: Od łaski w poprzedzaiących dwoch artykułach zabezpieczoney ci są tylko wyłączeni, którzy procz występku zbiega inny iaki popełnili.

Po piąte: Rownież i te osoby wyłączone, które może po ogłoszeniu tey Naywyższey uchwały umkną, owszem kara w artykułach woyskowych znaczona na takowych wyraźnie waruie się.

Po szoste: Ażeby reszta wszystkich niewyłączonych z tym większym zaufaniem poszła za głosem powinności i obowiązku złożoney iuż przed tym przysięgi zaleca się oraz wszystkim jenerałom, półkownikom, i innym officyerom nayściśleysze zachowanie zabezpieczonego powracaiącym przebaczenia, tudzież staranność nayczulsza, ażeby każdy z innych dopełniał sumiennie zabezpieczonych im warunków.

Po siodme: Gdyby iednak pomiędzy temi ułaskawionemi zbiegami tak zapamiętałe znalazły się osoby, iżby niezważaiąc na łaskę naywyższą Pana Miłościwego, w krzywoprzysięstwie swym trwały, i przedłużonemu teraz na 4 miesiące terminowi daremnie upłynąć dały; tedy według całey surowości praw woyskowych traktowani bydź maią.

Na wszystkie więc urzędy nayściśleyszy wkłada się obowiązek skutecznego ich śledzenia i poymania po upłynieniu wyznaczonego na 4 miesiące terminu wszelkiemi rąk w ich powierzonemi srzodkami. Według artykułow woyskowych postanowiona kara bez względu i łaski wykonana na nich będzie, i na zawsze od każdego pardonu przyszłego wyłączeni zostaną.

Dan w Wiedniu dwunastego dnia Października Tysiącznego Osmsetnego pierwszego.

Arcy Xżę Karol, Marszałek polny. (L. S.)

Per Sacram Cæs. Regiam Apostolicam
Majestatem die, & Anno, ut supra.
Jan Baptista de Lang.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Antoniemu Offmowskiemu, Jozefie Offmowskiey, i Janowi Błeszyńskiemu, ktorych mieysce mieszkania nie iest wiadome, iż Katarzyna z Romiszowskich Kluczyńska dnia 29 Czerwca 1796 roku umarła i onychże wzmiankowanych sukcefsorami zostawiła. Oraz przeto Edyktem niniey szym wzywaią się: ażeby stosownie do §§. 624 i 627 Części II. Prawa cywilnego, przed upłynieniem trzechletniego terminu, to iest aż do dnia ostatniego Grudnia 1804 roku u tuteyszych C. K. Sądow Szlacheckich dołączaiąc legitymacyą zgłosili się, i względem objęcia maiątku po wspomnioney Katarzynie Kluczyński pozostałego z dobrodzieystwem lub bez dobrodzieystwa inwentarza deklaracyę podali, gdyż inaczey ta substancya po wzwyż wyrażonego terminu Sądowey administracyi podległa porządkiem prawem przepisanym pertraktowana będzie.

W Krakowie d. 28 Października 1801.

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey.
Brzorad.

Magistrat Miasta C. K. Lublina, ninieyszym publicznym Edyktem wszystkich, i każdego wszczegolności do kogo należy, lub iakowym bądźkolwiek sposobem należyć może uwiadomia, iż na rekwizycyą C. K. sądu szlacheckiego Lubelskiego, termin celem przedsięwziąść się maiącey licytacyi pałacu, i dwurku niegdy Xiężny Jabłonowskiey tu w Lublinie pod Nrem 89 i 145 będących, do masy sukcefsyonalney należących, a podług dzieła oszacowania, które każdemu poprzednicz w registraturze, lub w czasie licytacyi przeyrzeć iest wolno, do ceny zł. ryn. 12087 kr. 43½ sądownie oszacowanych na dzień 25 Lutego roku 1802 o godzinie 10 zrana w mieyscu tuteyszo-

go magistratu iest oznaczony, gdzie więcey ofiaruiący podług ustawy sądowey § 436. Długi na tych realnościach zostaiące, w racie szacunku ofiarowanego na siebie przyiąć obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed zaręczonym zrzeczeniem się długu zapłacenia odebrać wzbraniali się, zaczym w takowym sposobie nawet wszyscy wrzeczonym pałacu i dworku hypotekalni wierzyciele, na tenże termin, nieoczekuiąc szczególnego przypozwu, podług nadwornego patentu dnia 22 Sierpnia 1797 ninieyszym przypozywaią się, w przeciwnym razie ci którzyby się na oznaczonym terminie nie stawili, ani przeciwko kupuiącemu, lub przyymuiącemu tenże pałac, i dworek, ni też przeciwko, lub do samego pałacu, i dworku prawa iakiego więcey niebędą mieli, lecz swoiey należytości z szacunku przedaży, albolitéż innym sposobem poszukiwać maią.

Dan w Lublinie dnia 28 Listopada 1801.

Engbrycht.
Lewandowski.
Stepanowski.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Lublina.
Krępski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey nininieyszym ogłoszeniem do wiadomości publiczney podaią: że dobra Sokolniki suche do massy kredalney nieprzytomnego JP. Jana Dunina należące, w Cyrkule Konieckim położone, po trzeci raz publiczney, na dniu 30 Stycznia roku 1802 odprawiać się maiącey licytacyi w summie szacunkowey 32010 zł. ryń. poddane będą. Życzący sobie tego kupna dnia wzwyż wspomnionego o godzinie 9 z rana stawić się maią, którym wolno iest oszacowania protokoł i kondycye sprzedarzy w tuteyszey registraturze przeczytać.

W Krakowie dnia 28 Października 1801.

Józef de Nikorowicz.
Karol de Reinheim.
Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachod:
Jozef Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey wiadomo czynią wszystkim, a w szczególności każdemu, komu tylko o tym wiedzieć należy, iż na żądanie opiekuna małoletnich po niegdy Ur. Samuelu Cymbalewiczu pozostałych corek, Jana Sobolewskiego i krewnych względem przedsięwzięcia licytacyi dobr sierocinskich Połosek i Dąbrowica zwanych w cyrkule Bialskim leżących stosownie do oszacowania przez komornika Czarnockiego sądownie uskutecznionego, które każdy, komu o tym wiedzieć należy, lub w sądowey registraturze lub przy licytacyi zobaczyć może, ato Folwarku Dąbrowicy w summie 14 653 zł. pol. folwarku zaś Połoska w summie 33663 zł. pol. 10 gr. termin na dzień 14 Stycznia 1802 o godzinie 9 zrana wyznacza się, w którym terminie więcey daiący dziesiątą część ceny szacunkowey iako vadium natychmiast złoży, całą zaś summę sprzedaży w przeciągu iednego roku od licytacyi do sądowego depozytu dostawi, a dotąd kaucyą dostarczaiącą na dobrach nie ruchomych zapisaną, zaświadczaniem regenta dla przekonania o bespieczeństwie opatrzoną przed oddaniem sobie dobr przywiedzie od tey zaś summy przez licytacyą wypadłey od czasu licytacyi aż do zupełnego zapłacenia prowizyą po 5 od 100 zgory za każde półrocze, a zatym zapierwszą połowę roku przy nabytey dobr własności opiekunowi małoletnich za wydanym sobie kwitem wypłaci, a w przypadku, gdyby przed upłynieniem iednego roku, albo ieżeliby cena z licytacyi wypaść maiąca na daley za opłacaniem prowizyi przy kupuiącym zostać się miała, iedna lub druga z małoletnich dla iścia za mąż lub dla inney przyczyny pod czas ieszcze małoletności z wiedzą naywyższego opiekuna iakiey summy potrzebowała na ten czas trzech miesięczne wypowiedzenie na wzaiem się ustanowia daley więcey daiący podatki gruntowe sam wypła-

cić długi realne, iakie tylko słuszne się okażą do opłacenia na się przyiąć, potym koszta za naięcie tak na stronie leżących i za naięcie 4 rolników na cały rok zobowiązkiem odrabiania żniwa do Folwarku Dąbrowieckiego, nie mniey za naięcie radeł do uprawy gruntów Dąbrowieckich podięte, ile tylko te do*o*łami ztwierdzone będą, małoletnim powrocić iest obowiązany. A ponieważ P. Franciszek Knieki Folwark Połosek kontraktem trzechletniey dzierżawy od 24 Czerwca 1800 zaczętym posiada, a zatym więcey daiący tenże Folwark aż do końca trzech lat posselsorowi nie odbierze, lecz więcey daiącemu z summy 8,000 zł. pol. dzierżawney za trzy lata wypłaconey wypadaiąca kwota z massy papilarney bonifikowana będzie.

Wreszcie wszyscy kredytorowie na wspomnionych Folwarkach Połosek i Dąbrowica zwanych do maiątku Sierocińskiego należących z ich przyległościami hypotekę maiący, na tenże termin nie oczekuiąc osobliwego przywołania stosownie do nadwornego rozrządzenia pod d. 22 Sierpnia 1797 ninieyszym Edyktem się zwołuią, gdyż niestawiaiący się na wyznaczonym terminie, ani do kupuiącego ani do samych dobr żadnego więcey prawa nie maią, lecz swego zaspokoienia z ceny przedaży lub innego nigdy Samuela Cymbaiewicza maiątku poszukiwać muszą.

Wyżzga.
Purtscher.
Gruszecki.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniey
Dan w Lublinie dnia 21 Października 1801 Roku.
Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymuią niniejszym Edyktem każdemu komu tylko o tem wiedzieć należy, iż na żądanie zastępcy mass bankowych Warszawskich adwokata Reynbergera na zaspokoienie summ massie Teppe rowskiey się należących, względem przedsięwzięcia licytacyi dobr Sokołowa z przyległościami w cyrkule Siedleckim leżących JP. Michała Ogińskiego własnych, a podług dzieła detaxacyi, którą lub w sądowey registraturze, lub tez przy licytacyi zobaczyć można do 1 097,140 zł. pol. 19 gr. ocenionych termin pierwszy na dzień 26 Stycznia 1802 o godzinie 9 zrana ustanawia się. Rzeczone zaś dobra Sokołow pod następuiącemi warunkami więcey daiącemu zprzedane zostaną. *a)* Ażeby chcący licytować na początku licytacyi przynaymniey szóstą część ceny szacunkowey, a to 2600 czer. zło. w złocie po 18 zł. pol. rachować się maiącym, resztę zaś w momencie kurs maiącey iako vadium złożył. *b)* Potym aby stosownie do § 436 ustawy sądowey więcey daiący, co do reszty offiaruiącey summy długi na tych dobrach hypoteka zabespieczone na siebie przyiął; ieżeliby się kredytorowie przed wypowiedzeniem pieniędzy odebrać zbraniali. Dla czego też wszyscy kredytorowie, na wspomnionych dobrach Sokołowa z przyległościami bespieczeństwo maiący na tenże termin licytacyi, nie oczekuiąc osobliwego wezwania, stosownie do nadwornego rozporządzenia pod 22 Sierpnia 179 niniejszym się przywołuią, gdyż w przeciwnym razie, ci, którzyby się na wymienionym terminie nie stawili, maią wiedzieć, że ani do kupuiącego, ani do samych dobr prawa więcey nie maią, lecz swego zaspokoienia z ceny sprzedaży lub z innego maiątku Michała Ogińskiego poszukiwać muszą.

Wydzga.
Brozowski.
Purtscher.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich Gallicyi zachodniey. Dan w Lublinie d. 23 Października 1801.
Sahaneck.